

פרשת בא – שלישי

כד וַיִּקְרָא פֶּרֶעַה לְמֹשֶׁה, וַאֲמַר אֵיזִיל פְּלַחוּ קָדָם יְיָ לַחֹד עֲנֹכֹן וְתוֹרִיכוֹן, שְׂבוּקוֹ: אִף טַפְלָכוֹן, יִיזִיל עֲמָכוֹן.

(כד) וַיִּקְרָא פֶּרֶעַה אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה רַק צִאֲנֶכֶם וּבְקִרְכֶּם יֵצֵג גַּם־טַפְּכֶם יִלְךְ עִמָּכֶם:

ש"י א יצג: יהא מוצג במקומו:

כה וַאֲמַר מֹשֶׁה, אִף אֶת תַּתִּין בִּידְנָא נְכֹסֶת קִדְשִׁין וְעֵלּוֹן; וְנַעֲבִיד, קָדָם יְיָ אֱלֹהֵנָא.

(כה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַם־אֶתָּה תִּתֵּן בְּיָדְנוּ זִבְחִים וְעֹלֹת וְעַשִּׂינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ:

ש"י א גם אתה תתן: לא דיך שמקננו ילך עמנו אלא גם משלך תתן:

כו וַאֲף בְּעִירְנָא יִיזִיל עֲמָנָא, לָא נִשְׁאֵר מִנִּיהּ מִדַּעַם אַרִי מִנִּיהּ אֲנַחְנָא נִסְבִּין, לְמַפְלַח קָדָם יְיָ אֱלֹהֵנָא; וְאֲנַחְנָא לִית אֲנַחְנָא יִדְעִין, מָא נַפְלַח קָדָם יְיָ, עַד מִיתְנָא, לְתַמָּן.

(כו) וְגַם־מִקְנֵנוּ יִלְךְ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׂאֵר פֶּרֶסָה כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֲנַחְנוּ לֹא־נִדַּע מִה־נַּעֲבֹד אֶת־יְהוָה עַד־בֵּאתָנוּ שָׁמָּה:

ש"י א פרסה: פרסת רגל פלנט"א בלע"ז: לא נדע מה נעבד: כמה תכבד העבודה שמא ישאל יותר ממה שיש בידנו:

כז וְתַקִּיף יְיָ, יֵת לְבָא דְּפִרְעָה; וְלֹא אָבָא, לְשַׁלְחוֹתָהוֹן.

(כז) וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פֶּרֶעַה וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם:

כח וַאֲמַר לִיהּ פֶּרֶעַה, אֵיזִיל מַעְלֹי; אֲסַתְמַר לָךְ, לָא תוֹסִיף לְמַחְזִי אִפִּי אַרִי בְיוֹמָא דְּתַחְזִי אִפִּי, תָּמוּת.

(כח) וַיֹּאמְרוּ לוֹ פֶּרֶעַה לָךְ מַעְלֵי הַשָּׁמַר לָךְ אֶל־תִּסָּף רִאוֹת פָּנָי כִּי בְיוֹם רִאֲתָךְ פָּנָי תָּמוּת:

כט וַאֲמַר מֹשֶׁה, יָאוֹת מְלִילְתָּא: לָא אוֹסִיף עוֹד, לְמַחְזִי אַפָּךְ.

(כט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דְּבַרְתָּ לֹא־אִסַּף עוֹד רִאוֹת פָּנֶיךָ:

ש"י א כן דברת: יפה דברת ובזמנו דברת אמת שלא אוסיף עוד ראות פניך:

א וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה, עוֹד מִכְתָּש חַד אִיתִי עַל פֶּרֶעַה וְעַל מִצְרָאִי בְּתַר פִּין, יִשְׁלַח יִתְכוֹן מִכָּא: כְּשַׁלְחוֹתִיהּ גַּמִּירָא, תִּרְכָּא יִתְרִיף יִתְכוֹן מִכָּא.

יא (א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עוֹד גִּנַּע אַחֲרִי אָבִיא עַל־פֶּרֶעַה וְעַל־מִצְרָיִם אַחֲרֵי־כֵן יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשַׁלְּחוֹ כָּלָה גֵרֶשׁ יִגְרַשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה:

ש"י א כלה: גמירא. כלה כליל כלכם ישלח:

ב מְלִיל כַּעַן, קָדָם עֲמָא; וַיִּשְׁאַלּוּן גִּבְר מִן חֲבֵרִיהּ, וְאַתָּתָא מִן חֲבֵרְתָּהּ, מָנִין דְּכִסְף, וּמָנִין דְּדָהָב.

(ב) דְּבִרְנָא בְּאַזְנֵי הָעָם וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ | מֵאֵת רַעְהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רַעוּתָהּ כָּלִי־כֶסֶף וְכָלִי זָהָב:

ש"י א דבר נא: אין נא אלא לשון בקשה בבקשה ממך הזהירם על כך שלא יאמר אותו צדיק אברהם ועבדום וענו אותם קיים בהם ואחרי כן יצאו ברכוש גדול לא קיים בהם:

ג וַיְהִי יְיָ יֵת עֲמָא לְרַחֲמִין, בְּעֵינֵי מִצְרָאִי; אִף גִּבְרָא מֹשֶׁה, רַב לַחֲדָא בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם, בְּעֵינֵי עַבְדֵי פֶּרֶעַה, וּבְעֵינֵי עֲמָא.

(ג) וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרָיִם גַּם | הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל מְאֹד בְּאַרְץ מִצְרָיִם בְּעֵינֵי עַבְדֵי־פֶרֶעַה וּבְעֵינֵי הָעָם: